

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.นสนสว อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

เปรียบเทียบกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อ
พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมถวิล ขำเพ็ง

24 ส.ค. 2546
161225

เริ่มบริการ
11 ส.ค. 2546

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ตุลาคม 2544

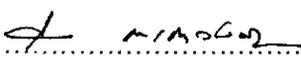
ISBN 974-616-000-1

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

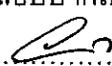
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

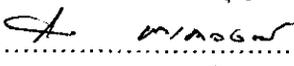
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

 ม.บ. 15/06/20.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผกา บุญเรือง)

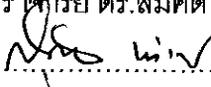
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิณี ชิตเชิดวงศ์)

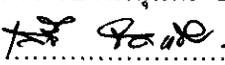
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

 ม.บ. 15/06/20.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผกา บุญเรือง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิณี ชิตเชิดวงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เสรี ชัดรัมย์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ 30 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องมาจากได้รับคำปรึกษาและให้การช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องอย่างดียิ่งมาโดยตลอดจาก รองศาสตราจารย์ผกา บุญเรือง ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิณี ชิดเชิดวงศ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ ประสบการณ์ และกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอกราบขอขอบพระคุณ อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล และรองศาสตราจารย์อารี ตันเจริญรัก ที่ให้ความกรุณาและอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของโปรแกรมการทดลอง รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม ที่ช่วยกรุณาให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนและเพื่อนอาจารย์ ตลอดจนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเทศบาล 4 (สิทธิไชยอุปถัมภ์) ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจมาตลอด อีกทั้งญาติพี่น้องทุกคนในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณนวลทิพย์ ทูวิรัตน์ และคุณสุเทพ ขำเพ็ง ที่ให้กำลังใจช่วยบริการและให้ความสะดวกมาโดยตลอด ซึ่งมีส่วนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

สมถวิล ขำเพ็ง

39921282 : สาขาวิชา : จิตวิทยาการให้คำปรึกษา ; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)
 คำสำคัญ : พฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน / โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม / โปรแกรมการให้
 คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง

สมถวิล ขำเพ็ง : เปรียบเทียบกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (A COMPARISON BETWEEN THE GROUP ACTIVITY AND REALITY GROUP THERAPY ON CLASSROOM DISRUPTIVE BEHAVIORS OF PRATHOMSUKSA V STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา : ผกา บุญเรือง กศ.ม., วิณี ชิดเชิดวงศ์ กศ.ม., 148 หน้า. ISBN 974-616-000-1

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 4 (สิทธิไชยอุปถัมภ์) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ซึ่งคัดเลือกได้มาจากการใช้แบบประเมินพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน จำนวน 18 คน แล้วสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้กิจกรรมกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบประเมินพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม กับ โปรแกรมให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง โดยทำการทดลอง โปรแกรมละ 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้งติดต่อกัน 5 สัปดาห์ การทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนลดลงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงมีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนลดลงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

39921282 : MAJOR : COUNSELING PSYCHOLOGY ;
M.S. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORD : CLASSROOM DISRUPTIVE BEHAVIOR / GROUP ACTIVITY / REALITY
GROUP THERAPY

SOMTAWIN KAMPANG : A COMPARISON BETWEEN THE GROUP ACTIVITY AND
REALITY GROUP THERAPY ON CLASSROOM DISRUPTIVE BEHAVIORS OF PRATHOMSUKSA V
STUDENTS. THESIS ADVISORS : PHAKA BOONRUANG, M.Ed., VINEE CHITCHUTVONG, M.Ed.
148 P. ISBN 974-616-000-1

The purpose of this research was to compare the group activity and reality group therapy on classroom disruptive behaviors of Prathomsuksa V students. The sample consisted of eighteen students. These sample were randomly selected using a classroom disruptive behavior test from volunteer group of students who studied in Tessaban 4 (Sittichaiubprathum) school. The sample were thereafter randomly assigned into three groups : the group activity program : the reality group therapy program and the control group with six students in each group. A disruptive behavior evaluation form and a recording form were used as the instruments to collect data. Ten experiments were administered for each group in two weeks duration. The follow-up period occurred two weeks later. The data collection procedure was divided into three phases ; the pre-test, the post-test, and the follow-up. The researcher used two-way ANOVA with repeated measure and the Newman-Keuls method in analyzing the data.

It was found that there was a statistically significant interaction, at .05 level, between the methods and the duration of experiment. Participants in both experiment groups had classroom disruptive behaviors lower than the control group in both, post-test and the follow-up period, with a statistical significance of .05. The disruptive behaviors of both experiment groups were found to decrease differently with no statistical significance.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพประกอบ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก่อนนในชั้นเรียน.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม.....	13
ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต.....	39
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45

บทที่	หน้า
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	45
การเตรียมการทดลอง.....	47
การดำเนินการทดลอง.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	70
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	88
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	148

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลองแบบวัดก่อนและหลังการทดลอง.....	48
2	คะแนนพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใน ระยะต่าง ๆ ของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบเผชิญความจริง และกลุ่มควบคุม.....	53
3	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนที่ได้ รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และกลุ่มควบคุม.....	54
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง.....	57
5	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนระยะทดลอง ระยะ หลังการทดลอง และระยะเวลาติดตามผล.....	59
6	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	60
7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนเป็นรายคู่ของนักเรียน กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ เผชิญความจริง และนักเรียนกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองด้วยวิธี ทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์.....	61
8	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล.....	62
9	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียนออกเป็นรายคู่ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบเผชิญความจริง และนักเรียนกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลด้วย วิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์.....	63
10	ผลการการทดสอบย่อยของระยะเวลาของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม.....	64

11	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนเป็นรายคู่ของนักเรียน กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ เผชิญความจริง และนักเรียนกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองด้วยวิธี ทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์.....	65
12	ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง.....	66
13	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนเป็นรายคู่ระยะก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนที่ได้รับการ ให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์.....	67
14	ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	68
15	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนเป็นรายคู่ระยะก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์.....	69

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และนักเรียนกลุ่มควบคุม 55
- 2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนในระยะต่าง ๆ ของการทดลองในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และนักเรียนกลุ่มควบคุม 59
- 3 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง และกลุ่มควบคุม กับระยะต่าง ๆ ของการทดลอง..... 58